

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XVII

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XVII

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XVII

a. Besnijdenis en de vrouw

Besnijdenis van de voorhuid lijkt in de thora een instelling Gods voor de man te zijn. Echter worden met de "zonen Gods" (Gen 6:2) en de man in het algemeen de geestelijk ingestelde mens onder zowel mannen als vrouwen en met de "dochter van de mens" (Gen 6:2) en de vrouw in het algemeen de nog werelds ingestelde mens onder zowel mannen als vrouwen aangeduid (=> 5e hfdst). En zo geeft dan ook naar getalwaarde meteen het eerste vers van het 17e thora hoofdstuk van de opdracht tot besnijdenis te kennen dat Sara "levensgroot" in die opdracht mee betrokken is:

(Gen 17:1): ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
en was Abram een zoon van negentig en negen jaar en verscheen Jahwe tot Abram en sprak tot hem: ik God de Almachtige; wandel voor mijn aangezicht en word volkomen
שרה - Sara

5050
505

Het "word volkomen" is in dit hoofdstuk met het besnijden van de voorhuid verbonden en die opdracht kan niet alleen voor de man gelden. Juist omdat het nageslacht van de belofte ook met de geestelijke kwaliteit van de vrouw van doen heeft en daarom deze niet van Hagar af kon stammen (=> 16e hfdst), is verder te zien:

(Gen 17:1): התהלך לפני והיה תמים
wandel voor mijn aangezicht
en word* volkomen
(* היה = "zijn" en "worden")

(Gen 17:16): וגם נתתי ממנה לך בן
en ook zal ik geven uit haar
(Sara) jou een zoon

1146
1146

De besnijdenis heeft evenzeer met het volkomen worden van Sara als met het volkomen worden van Abraham van doen.

Letterlijk genomen zou dit alles in moeten houden dat ook de vrouw lichamenlijk besneden wordt, zoals in sommige moslimlanden men doet. Vrijwel overal in de overige wereld echter wordt dit meer dan bij de man als een verminken gezien en inderdaad laat de lichamenlijke constitutie van de vrouw in redelijkheid slechts de juistheid van die zienswijze toe. Wanneer echter voor de vrouw de besnijdenis puur symbolisch bedoeld is dan ook voor de man, als dan ook meteen het eerste vers zegt:

men wordt volkomen door te wandelen voor het aangezicht van de Almachtige

Want die uitspraak onthult het wezen van de besnijdenis als zijnde "het wandelen voor het aangezicht Gods" door voorbij het "vlees" = "al het materiële" zich van de goddelijke waarden achter al het materiële bewust te zijn. Niet door iets van de voorhuid weg te nemen maar door zich niet achter de materie te verschuilen (Gen 3:8):

*en verschool de mens en zijn vrouw zich **voor het aangezicht van Jahwe de Eeuwige** tussen het geboomte van de tuin*

- wordt men volkomen. Het stoffelijke zal niet tussen de mens en God in staan = "zal functionele drager naar zijn oorspronkelijke waarden en geen doel op zich zijn" en dat wordt met de besnijdenis symbolisch beeldend weergegeven.

En zo vermeldt dan ook het tweede boek van de thora (Ex 4:25) dat in de tijd van Mozes als leider er niet meer besneden werd. Voor het laatst werd een nakomeling van Abraham besneden omdat de niet israëlitische vrouw van Mozes het vanuit angst deed. Waar

derhalve alle tijd erna onder de vuurkolom Gods in de woestijn er niet besneden werd en eerst na Mozes er weer besneden werd (Jos 5:3-5), is de besnijdenis een weergave van het "onder de vuurkolom Gods verkeren" oftewel van het "wandelen met God". Zolang Mozes met de leer Gods bezig was en hij en het volk in de direkte aanwezigheid Gods verkeerden *stond het vlees niet tussen God en de mens* en was de lichamelijke besnijdenis overbodig. Als gezegd staat "vlees" voor al het stoffelijke en zowel man als vrouw zullen zicht op de geestelijke bedoelingen achter al het met ogen zichtbare houden = "besneden zijn". De letterlijke besnijdenis heeft in de joodse orthodoxie zijn speciale waarde:

zij is het gebeente en de ruggegraat oftewel de harde kern van het joodse volk waardoor het niet in de assimilatie tenonder ging. Voor haar is de besnijdenis de herinnering voor het geval sommigen van hen van de eigenlijk besnijdenis mochten afdwalen

Maar voor allen is de bedoeling dat man en vrouw "hun hart zullen besnijden" (Deut 30:6). Zonder dat kan geen letterlijke besnijdenis waarde toevoegen.

Het "vlees" is de lichamelijke existentie en met dieroffers en zo ook met het "pesachlam" (Ex 12:3 ff) als beeld van de mens zelf (=> 4e hfdst) is dan ook de getalwaarde van te besnijden voorhuid gelijk aan die van het pesachlam:

(Gen 17:11):	ערלה (arla)	- voorhuid	305
(Ex 12:2):	שה (seh)	- lam, pesachlam	305

Het vlees zal geöfferd zijn = "zal besneden zijn" = "zal niet tussen God en de mens in staan" en met dat "zich bevrijden van materiële gerichtheid" zal het bloed van het pesachlam (Ex 12:3 ff) *aan de buitenkant* voor de tegenstander zichtbaar zijn = "aan de *deurposten* van het eigen bestaan aangestreeken zijn". De "ziel is in het bloed" (Gen 9:4) en de ziel zal onvertroebeld door een materieel gericht doen en denken = "zichtbaar aan de buitenkant" God toebehoren opdat de engel des doods het huis van de eigen existentie "over zal slaan" = pasach = "overslaan". Het feest van de uittocht uit het werelds materieel gerichte doen en denken = "de uittocht uit Egypte" = "Pesach" is gelijk aan het feest van de besnijdenis van de voorhuid voor zowel mannen als vrouwen. Want beiden vierden het pesachfeest en beiden zullen los komen van zichzelf door tot God te naderen:

קרב (karav)	- naderen, naderbij brengen (meestal met "offeren" vertaald)
-------------	--

Zelfzucht is altijd een materieel gericht denken en de materie zal niet tussen God en de eigen ziel in staan. Men zal "zich besnijden van materialistische instelling" van egoïsme en van alle van geest verstoken dierlijkheid:

het alleen dierlijke doet dieren niet ontsporen omdat zij niet met geest en verstand begiftigd zijn. Het zich richten van mensen op alleen het dierlijke doet tot een bij dieren niet te vinden slecht gedrag komen omdat zijn geest en verstand het dierlijke voorbij haar eigenlijkheid verheffen met voorbijgaan aan eveneens uit de geest en het verstand voortvloeiende elementen als medeleven en liefde en moraliteit. Het rechtvaardigen van egoïsme door naar het gedrag van dieren te verwijzen is derhalve een misplaatst goedpraten van de verkeerde keuze, waar de mens de hem en niet de dieren gegeven hogere waarden niet zal negeren

Reeds voordat Abram zich besneed (=> onder) sprak God tot hem:

(Gen 17:9):	ויאמר אלהים אל אברהם en sprak de Eeuwige tot Abraham	622	komt twee maal in het 17e hoofdstuk van de thora voor
(Gen 17:15):	ויאמר אלהים אל אברהם en sprak de Eeuwige tot Abraham	622	
(Gen 17:2):	ואתנה בריתי ביני ובינך en ik zal geven (c.q. en ik gaf) mijn bond tussen mij en tussen jou	1244	
	בריתי mijn bond	622	

- waar tussen hem en God niets in stond en aldus God "tot Abraham" en niet "tot Abram" sprak. Abram was reeds besneden omdat **de bond van de besnijdenis** in die zin "**tussen Mij (God) en tussen jou (Abram)**" stond (Gen 17:2) dat God met Abram en Abram met God kon spreken. Zonder die verbinding staat in plaats van de "bond tussen Mij en tussen jou" de "voorhuid tussen Mij en tussen jou". Substitueert men derhalve dienovereenkomstig "de voorhuid" (הערלה) voor "Mijn bond" (בריתי):

ואתנה הערלה ביני ובינך **932**
 en ik zal geven de voorhuid
 tussen Mij en tussen jou

(Gen 2:9): עץ הדעת טוב ורע **932**
 boom van kennis van goed en kwaad

- verkrijgt het zinsdeel de getalwaarde van de in de stoffelijke wereld centraal staande "boom van kennis van goed en kwaad" = 932 (=> 2e hfdst). Het denken in goed en kwaad (=> 3e hfdst) wordt niet door een letterlijke besnijdenis maar door een verbinding als tussen God en Abram doorbroken. Waarschijnlijk was de besnijdenis evenals het offeren van dieren een alom gangbaar heidens ritueel, terwijl bij de besnijdenis reeds het idee gespeeld hebben om los van het vlees tussen de mens en hogere machten te komen:

door daar "waar zij het meeste opspeelt" er wat van weg te snijden

Eerst in de tijd van Abraham echter verkreeg zij de zowel diepere als van het heidense wegleidende betekenis als boven omschreven. Want evenals de offervoorschriften is het voorschrift van de besnijdenis op een wijze in de thora opgenomen dat zonder mensen van indertijd diepgewortelde rituelen los te scheuren hen de weg naar hogere werkelijkheid werd ontsloten. Op termijn zal de letterlijke opvatting wijken en zal de mens zijn dienovereenkomstige niet werkzame rituelen voor de met hen uitgebeelde en naar realiteit wel werkzame levensinstelling inwisselen. Inmiddels worden reeds vele eeuwen geen dieren meer geëfferd zonder dat het mensen in hun ziel en zaligheid aantast. Niet in te zien is derhalve waarom het met de letterlijke besnijdenis anders zou moeten gaan. De bond gaat God immers met de man *en met de vrouw* aan en dus maakt de man slechts de helft van de volgens dit hoofdstuk met de besnijdenis verbonden bond Gods uit:

	איש	- man	311	= 1 x 311	
(Gen 17:2):	בריתי	- mijn bond	622	= 2 x 311	- en niet 1 x 311
	אשה	- vrouw	311	= 1 x 306	
(Gen 17:11):	ברית	- (de) bond	612	= 2 x 306	- en niet 1 x 306

Overeenkomstig de getalwaarde 5050 van het 1e vers en de getalwaarde 505 van de naam Sara (=> boven) werd ook zij als vrouw in volle omvang van belang op het "besneden zijn" aangesproken en aldus besneed Abraham overeenkomstig de volgende getalwaarde *naar de ware bedoeling van "zoals hem gezegd werd"* **vier** voorhuiden van zijn huisgenoten":

	ערלה voorhuid		305	
(Gen 17:23):	כאשר דבר אתו אלהים zoals sprak tot hem de Eeuwige (besneed Abraham zijn huisgenoten)	1220	= 4 x 305	- vier voorhuiden (ערלה) = 4 x 305

Abraham besneed die van hemzelf en die van Isjmaël en die van Sara en die van Hagar en daarmee zeker voor wat de laatste twee betreft niet "die van het vlees".

Bij de besnijdenis gaat het niet om alleen "een ring van vlees = 502" maar om de gehele materiële wereld van de volledige schepping = 7 x 502:

בשר
vlees

502

(Gen 17:11): וּנְמַלְתֶּם אֶת בְּשַׂר עֲרֹלְתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית
בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם
en jullie zullen besnijden het vlees van jullie
voorhuid en het zal zijn tot teken van de bond
tussen Mij en tussen jullie

3514 = 7 x 502

Men zal *volkomen* worden door zijn onbesneden hart = 339 naar de *volledige* realiteit van alle scheppingsdagen = 7 x 339 te besnijden:

(Lev 26:41): לִבְבַּי הָעֵרֵל
het onbesneden hart

339

(Gen 17:1): וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׁדֵי
הַתְּהַלֵּךְ לְפָנָי וְהָיָה תַמִּים
en verscheen Jahwe aan Abram en sprak tot hem:
ik God Sjaddai, wandel voor Mij en word volkomen

2373 = 7 x 339

Overeenkomstig de verordening Gods moest de gehele materiële omgeving = "jullie vlees" = 4 met de geestelijke wereld = Kanaän = 1 in de verhouding 4 : 1 staan (=> 2e hfdst) door het besnijden "zoals God Abram gezegd had":

עֲרֹלְתְכֶם jullie vlees	760	} => 4 : 1
כְּנַעַן Kanaän	190	

Hetzelfde wordt met het woord voor "gras" weergegeven (Jes 40:6):

al het vlees is (als) gras

(Gen 17:11): עֲרֵלָה (arlah) - voorhuid = 305

(Gen 1:11): דֶּשֶׁא (desjeh) - gras = 305

Het woord voor "gras" is in de geciteerde Jesajapassage een andere (חֲצִיר), omdat in latere tijden als zo vaak ("HgP") en zo ook hier wel de spreuk maar het oorspronkelijke er achter niet overleefd had.

Ook in het land Gods Kanaän had Abram zich te besnijden, want het land van belofte behoort niet anders dan de rest van de aarde tot de materiële wereld met de "boom van kennis van goed en kwaad" centraal in deze. Ook als inwoner kan men derhalve dat land alleen deelachtig worden wanneer *overeenkomstig het besneden zijn* men zich van de geestelijke waarden *achter dat land* bewust is:

(Gen 2:9): עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע 932
boom van kennis van
goed en kwaad

(Gen 17:8): אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנַעַן 932
(ik zal jullie geven) het
gehele land Kanaän

Kanaän is alleen het land van de "Hebreeër" = "de mens van de andere zijde" (=> 12e hfdst), wanneer deze als een *zoon van acht dagen* besneden is (Gen 17:12). Want de "achtste dag" is thorasymboliek voor de eeuwigheid van de andere zijde en een Hebreeër kan derhalve alleen een "mens van de andere zijde" = "een zoon van acht dagen" zijn wanneer hij voorbij het alleen materiële met God wandelt in de wer-

De zonen van Noach werden over de wateren der tijd naar de andere zijde = 8 gered (Gen 17:12):

שְׂמֹנֶת יָמִים (een zoon van) acht dagen	890
שֵׁם וְחָם וִיפֶת Sjem en Cham en Japeth	890

kelijkheid van de andere zijde = "besneden zijn". Letterlijk genomen ontbeert een kind van acht dagen immers iedere mogelijkheid tot begrip en het maken van bewuste keuzes. Abraham besneet dan ook zijn zoon Jitzak "op de achtste dag" (Gen 21:4) middels het in het 22e hoofdstuk van de thora beschreven "offeren van zijn zoon". Onderliggende betekenissen en getalwaarden van die geschiedenis maken namelijk duidelijk dat aldaar van een besnijden middels het opvoeden naar goddelijke waarden sprake was (=> 22e hfdst).

b. Twee soorten besnedenen

Het 17e thora hoofdstuk van de besnijdenis kent twee opdrachten tot besnijdenis:

van de **"huis geboren"**

dit is het direkte zaad van Abraham en Sara. Het begrip "huis" duidt hier als vaak in de thora stammen en familiegroepen aan. Van "alle in de huizen of tenten van Abraham geboren" is hier geen sprake

van de **"voor geld gekochten van de zoon van de vreemdeling"**

dit zijn de "uit de wereld los gekochten" en daarmee "de bevrijden". Want Abraham en Sara hielden er geen praktijken van slavernij op na en zo waren al de door hen gekochten vrij gekochten.

veel vertalingen plaatsen onterecht een komma tussen "van de voor geld gekochten" en "van de vreemdeling"

Geest en ongeest gaan niet samen en een ongeestelijk mens is niet vrij gekocht. Verder echter wil het "vrij gekocht zijn" niet zeggen dat men verplicht is te denken als degene door wie men vrij gekocht is:

het voorbeeld zijn (=> 3e hfdst) kost altijd inspanning. De door het tot voorbeeld zijn "uit het water uitgetrokken" (=> 1e hfdst) zijn derhalve "vrij gekochten". Men zal echter niet trachten om "geestelijke pillen" voorbij het tot voorbeeld zijn tot kopieën van eigen doen en denken te maken (=> 22e hfdst)

Want verschillen in inzicht gaan wel samen en vullen elkaar niet zelden aan. En ook verschillen in geestelijke ontwikkeling gaan wel samen met als uiterste hierin het godsstrijder zijn en het niet naar realiteit begrijpen van geestelijke principes (=> 16e hfdst). Met betrekking tot dat laatste zijn derhalve twee gradaties te onderkennen in de opdracht tot besnijdenis. De eerste gradatie is die van de besnijdenis welke tot de bond doet behoren. Deze is van een hogere geestelijke aard en beperkt zich tot de "huis geboren":

(Gen 17:11): לאות ברית ביני וביניכם **1259**
tot teken van de bond tussen mij en tussen jullie

Want totaan dit vers wordt gesproken over "jouw zaad en jouw zaad na jou" en derhalve over alleen de "huis geboren" en zo slaat het "jullie" op de "huis geboren" en hebben zij alles te maken met Sara:

(Gen 17:19): אבל שרה אשתך **1259**
voorwaar Sara jouw vrouw (zal de geestelijke erfgenamen voortbrengen)

De tweede gradatie is die van de besnijdenis welke niet ook tot de bond doet behoren en niet aan een ook hoger geestelijk begrip verbonden is. Deze wordt in het volgende vers tezamen met de eerste groep = 1259 vermeld = 2 x 1259:

(Gen 17:27): יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו **2518 = 2 x 1259**
de geborene van het huis **en de gekochte van geld van de zoon van de vreemde** werden besneden met hem

- in welk vers niet over de bond gesproken wordt. Aldus is het "vlees van jullie voorhuid":

(Gen 17:11): בשר ערלתכם 1262 = **2 x 631**
vlees van jullie voorhuid

- op de manier van de "huis geborene" = 631 en op de manier van de "voor geld gekochte" = 631 te besnijden:

(Gen 17:13): יליד ביתך ומקנת כסף 1262 = **2 x 631**
de geborene van je huis en de gekochte
van je geld (zal besneden worden)

Overeenkomstig de in het getal 631 vervatte twee maal drie = 2 x 3 scheppingsdagen = 6 plus de sabbatsdag = 1 = in totaal 7 doet de besnijdenis de mens aan de sabbatsdag toekomen en dat voor de nakomeling van de bond *reeds bij leven naar de realiteit van alle scheppingsdagen*:

(Gen 17:21): ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך 4417 = **7 x 631**
שרה למועד הזה בשנה האחרת
en mijn bond zal ik oprichten met Jitzak welke
zal baren jou Sara om deze tijd het volgende
jaar

Want zijn nazaad zijn de dragers reeds bij leven van de godskennis (=> 16e hfdst). Aldus zal Abraham overeenkomstig het getal van het uiterste der materie = 12 (=> 6e hfdst) tot een menigte van wel onder de besnijdenis vallende maar niet tot de bond behorende volkeren worden = 12 x 149:

(Gen 17:4): אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים 1788 = **12 x 149**
ik: zie mijn bond met jou en je zult zijn tot een
vader van een menigte van volkeren

- en zal overeenkomstig het "mijn bond met jou" in dat vers de bond alleen met hem en overeenkomstig de andere verzen met "zijn zaad na hem" zijn als zijnde mensen van de sabbat = 7 x 149 reeds bij leven:

(Gen 17:4): בריתי אתך 1043 = **7 x 149**
mijn bond met jou

Het nazaad van Abraham *en van Sara* = 7 x 149 is hier qua getalwaarde wel deel van het nazaad van Abraham en al zijn vrouwen = 12 x 149 maar van die "menigte van volkeren" = 12 x 149 zijn niet allen deel van de bond met Israël = 7 x 149. Opnieuw echter is het "nazaad van Abraham en Sara" niet in alleen lichamelijke zin verstaan, waar het wandelen met de gestalteloos alenige en ondeelbare God van Abraham en Sara en het dienovereenkomstige tot godskennis en geestelijke wasdom komen het nageslacht bepaalt:

Hagar en Isjmaël behoren tot de bond van Abraham met de wereld (=> onder en 21e hfdst)

Weliswaar lijkt het dertiende vers deze tweedeling voor wat de met de bond verbonden besnijdenis betreft te weerspreken:

*zekerlijk zal besneden worden de geborene van jouw huis en de gekochte van jouw geld en zal zijn mijn bond **bij/onder jullie vlees** als een bond van de eeuwigheid*

- terwijl echter met het "bij of onder jullie vlees" van een latente aanwezigheid van de bond bij de nog in een vleselijk stadium verkerende mens gesproken wordt. De gelijkenis Gods is immers in iedere mens latent aanwezig zoals zaad het latere leefwezen latent bevat. Zaad echter moet ook ontkiemen en zo moet niet alleen de mens *zijn* naar de gelijkenis Gods maar moet hij ook *worden* naar de gelijkenis Gods. Want meteen in dit en de

volgende hoofdstukken is Isjmaël er voorbeeld van dat niet bij iedere besnedene het zaad van de bond ook ontkiemt. Want Isjmaël was wel besneden:

(Gen 17:13): והיתה בריתי בשרכם **1612**
en zal zijn mijn bond onder jullie vlees

(Gen 17:25): בן שלש עשרה שנה **1612**
een zoon van dertien jaar (was Isjmaël als hij besneden werd)

- maar getuige zijn houding t.a.v. Jitzak (=> 21e hfdst) had hij niet de instelling om tot de bond van Israël te behoren. Bij hem bleef de bond *slechts latent* in zijn vlees aanwezig (Gen 17:20):

en omtrent Ismaël heb ik je verhoord ... [21] maar mijn bond zal ik oprichten met Jitzak

Bedoeling is uiteraard dat het besneden zijn voor de "huis geboren" en voor de "voor geld gekochten" tot de "besnijdenis van de achtste dag" zal leiden:

(Gen 17:13): יליד ביתך ומקנת כסף 1262 = **2 x 631**
de geborene van je huis en de gekochte van je geld (zal besneden worden)

(Gen 17:12): יליד בית ומקנת כסף 1222 = **2 x 611**
(**acht dagen oud** zal besneden worden) de geborene van het huis en de gekochte van geld
- **thora, leer (תורה) = 611**

De geboren van het huis zullen zicht op de thora krijgen = 1 x 611 en de gekochten van geld zullen zicht op de thora krijgen = 1 x 611 is 2 x 611. Zonder zicht op de leer Gods echter blijft ook de gelovige tot een wereldse denk- en leefwijze beperkt:

$$1262 - 1222 = 40 \quad - \text{getal van het wereldse} = 4$$

De egyptische Hagar zou dan ook een egyptische vrouw voor haar zoon Isjmaël nemen (=> 21e hfdst). Velen behoren tot de geliefden Gods = "de vrij gekochten" maar behoren niet tot de dragers van de godskennis = "de huis geboren". In de eeuwigheid zullen alsnog ook zij zicht krijgen op de werkelijkheid Gods.

c. De bond Gods en Isjmaël

Aldus behoort Isjmaël *niet* tot de bond Gods (Gen 17:20):

en voor (wat betreft) Isjmaël heb ik je gehoord... (ik zal hem zeer vermeerderen enz) ... [21] maar mijn bond zal ik oprichten met Jitzak...

- en behoort hij overeenkomstig de verzen 12 en 13 en 23 wel tot de besnedenen. Hij behoort tot het gelovige deel der mensheid en wel overeenkomstig de thora tot de oprecht gelovigen en daarmee tot de rechtvaardigen (=> onder). Als lijfelijke nakomeling van Abram behoorde hij niet tot de bond en als niet-lijfelijke nakomeling van Abraham zou de dienaar van Abraham wel tot de bond gaan behoren (=> 24e hfdst). Want door zijn eigenbelang opzij zettende toewijding bij het verwerven van een vrouw voor Jitzak kwam hij tot besef van de Almachtige in zijn wezenlijkheid (Gen 24:27):

en hij sprak: gezegend Jahwe de God van mijn heer Abraham

Steeds eerst doet onzelfzuchtige toewijding als van Abel voorbij het alleen materiële zien (=> 4e hfdst) oftewel doet zicht op God in zijn werkelijkheid krijgen = de *geestelijke* besnijdenis = het "tot het godsvolk behoren". Isjmaël echter trachtte om de plaats van de wa-

re erfgenaam Jitzak in te nemen (Gen 21:9) en zo was hij wel besneden maar kwam door zijn zelfzucht hij niet aan de ontwikkeling tot geestelijk inzicht en daarmee niet aan de bond Gods toe. Ook Abel behoort tot Abrahams zaad en wat geen bijbels anachronisme is. Want als gezegd bepalen kwaliteiten als boven omschreven en niet de lichamelijke afstamming of men tot het volk Gods behoort. Abel behoorde wel tot de bond van Abraham en Kaïn behoorde niet alleen niet tot de bond maar ook niet tot de besnedenen. Want anders dan Isjmaël onthield hij ook zichzelf God en zo "stond tussen hem en God de Kaïn":

(Gen 17:2): ביני ובינך **160**
tussen Mij en tussen jou

קיין **160**
Kaïn

De status van een ieder der "menigte van volkeren" (= > boven) wordt bepaald door "wat zich tussen God en hem in bevindt":

(Gen 17:2): ביני ובינך **160**
tussen Mij en tussen jou

(Gen 17:4): המון גוים **160**
een menigte van volkeren

Isjmaël had zich wel God gewijd, maar miste de geestelijke kwaliteit om niet naar wereldse wijzen van "met ellebogen werken" zijn weg in het leven te gaan. Hij behoorde niet tot de inzichtige godstrijders en zo wordt zijn besneden worden net iets anders vermeldt dan het besneden worden van Abraham:

(Gen 17:24): בהמלו בשר ערלתו
(Abraham): bij zijn besneden worden vlees van zijn voorhuid

(Gen 17:25): בהמלו **את** בשר ערלתו
(Isjmaël): bij zijn besneden worden HET vlees van zijn voorhuid

Het subtiële verschil geeft weer dat Abraham niet en Isjmaël wel de geestelijke principes en zo ook de besnijdenis naar letterlijke maatstaven opvatte. Voor Abraham was de besnijdenis een symboolhandeling en zo deed hij iets aan zijn vlees als bijvoorbeeld het aanbrengen van een onbeduidende kras:

de thora laat in het midden wat precies de besnijdenis in moet houden. Want die van de inwoners van de stad van Sjichem (Gen 34:25) is die van mensen uit een heidense wereld. En zelfs de reeds als minder ingrijpend overkomende besnijdenis in Josjua 5:8 is die in een tijdperk na Mozes van afnemende godskennis (= > boven)

Met zoveel op zich onbeduidende handelingen placht men immers vergaande werkelijkheden symbolisch weer te geven. Bij Isjmaël echter wordt de overdrijving weergegeven welke zoveel mensen van het "wij zijn het" kenmerkt:

zo dus ook de vrouwenbesnijdenis in sommige moslimlanden en de geest van het "de andere wang toe-keren" in het christendom ("HgP")

Isjmaël wilde "roomser dan de paus zijn" en zo besneed hij de gehele voorhuid:

(Gen 17:25): בהמלו **את** בשר ערלתו
(Isjmaël): als besneden werd **HET** vlees van zijn voorhuid

את - eerste letter (א) en laatste letter (ת) van het hebreeuwse alfabet = **alles**

in de verzen 11, 14 en 23 wordt ook over "HET vlees" (את בשר) gesproken, maar daar heeft het woord eth (את) de gebruikelijke accusatief-functie. In de verzen 24 en 25 gaat het om het verschil tussen twee grammaticaal gelijk geconstrueerde zinsdelen, waarom het woord eth (את) in alleen het tweede vers niet de accusatief weergeeft. Het woord bestaat uit de eerste en de laatste letter van het hebreeuwse alfabet en geeft aldus als de "hebreeuwse alfa en omega" weer dat Abraham niet en Isjmaël wel "zijn gehele voorhuid" besneed

Zijn overtuiging van de betere te zijn en zijn neiging om zich de betere te willen betonen hadden ook de moeder van Isjamaël *Hagar* gekenmerkt (16e hfdst). Die instelling leidt bijna altijd tot het letterlijke opvatten en uitvoeren van symboliek omdat bij uitstek men hiermee de ware gelovige meent te zijn. Isjmaël was een fundamentalistisch gelovige en wel zo zeer dat zelfs op Abraham zijn overdrijving indruk gemaakt heeft:

(Gen 17:1):	התהלך לפני והיה תמים wandel voor mijn aangezicht en word volkomen	1146 = 6 x 191
(Gen 17:18):	ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך en sprak Abraham tot de Eeuwige: o wanneer toch Isjmaël mocht leven voor Uw aangezicht	1337 = 7 x 191

Aan het geestelijke besef van Isjmaël ontbrak echter anders dan aan dat van Abraham het zicht op de Eeuwige = 86 zelf:

(Gen 17:24):	Abraham was bij zijn besneden worden:	99 jaar
(Gen 17:25):	Isjmaël was bij zijn besneden worden:	13 jaar

verschil: **86** jaar

getalwaarde van de naam Elohiem (אלהים): **86**

Alleen een geestelijke besnijdenis kan het land Kanaän reeds bij leven deelachtig doen worden omdat niet met letterlijke opvattingen maar met opvattingen naar geest en wezen zicht op God ontstaat = "de besnijdenis naar haar bedoeling". Met dat onbelemmerde zicht op God komen de waarden achter het stoffelijke binnen bereik en komt de materiële schepping *tezamen met zijn achterliggende waarden* = "de tuin in Eden" (=> 2e hfdst) = "het beloofde land" binnen gezichtsveld:

(Gen 2:9):	עץ הדעת טוב ורע boom van kennis van goed en kwaad	932	"het gehele land" en dus ook de materiële helft waarin de boom van kennis van goed en kwaad centraal staat (=> 2e hfdst)
(Gen 17:8):	את כל ארץ כנען (ik zal jullie geven) het gehele land Kanaän	932	
(Gen 17:12):	בית יליד - de huis geborene	466	de "huis geborene" komt in deze vorm twee maal in het 17e hoofdstuk van de thora voor
(Gen 17:27):	בית יליד - de huis geborene	466	
		932	

Daarom was het volgende niet te realiseren:

(Gen 17:18):	לו ישמעאל יחיה לפניך o wanneer toch Isjmaël mocht leven voor Uw aangezicht	710
--------------	---	------------

- omdat bij Isjmaël het niet dogmatische besef omtrent de reële God ontbrak:

(Gen 17:1):	ויאמר אליו אני אל שדי en hij sprak tot hem: Ik ben God de Almachtige	710
-------------	---	------------

Isjmaël behoorde wel vleeselijk maar niet geestelijk "tot het zaad van Abraham" of eigenlijk "tot het zaad van Abram" en was daarmee geen "huis geborene" (=> boven):

(Gen 17:12):	לא מזרעך הוא niet van jouw zaad hij	380
	מצרים Mizraïem (Egypte)	380 - symbool in de thora voor werelds doen en denken

Als nakomeling niet van Sara maar van de egyptische Hagar speelde Isjmaël evenals zijn moeder de wereldse manier van doen en denken parten en hij en zijn moeder zouden dan ook richting Egypte uitwijken (=> 21e hfdst). Ook nu rekenen velen zich tot de kinderen van Abraham en behoren nochtans niet en willen zelfs vaak niet behoren tot het godsvolk. En het laatste doet niet zelden tevens hun opstelling ten aanzien van het godsvolk kenbaar zijn:

zie 16e hoofdstuk over "Israël en de dochterreligies"

De "zonen van de Eeuwige" trachten niet om anderen van de eerste plaats te verdringen, als gezegd dat daarom Isjmaël niet en Jitzak wel tot de godszonen behoorde:

(Gen 17:12): כל זכר
al het mannelijke

277

(Gen 17:19): וקראת את שמו יצחק
en je zult noemen zijn
naam Jitzak

1662 = **6 x 277**

**Jitzak en zijn nakomelingen
van zonen en dochters zijn
"mannen" in geestelijke zin**
(=> 5e hfdst)

Het tweede citaat staat direkt na Abrahams vergeefse poging om Isjmaël bij God tot drager van de bond te laten worden (Gen 17:18). Wanneer een gelovige zich evenals Isjmaël boven het oorspronkelijke godsvolk verheft, behoort hij tot de mens van het wereldse doen en denken. Deze wordt immers door dat gedrag gekenmerkt, ook al heeft alles zijn gradaties en houdt menige wereldse trek van ook veel gelovigen nog niet het niet voor God rechtvaardig zijn in. Isjmaël was een gelovige naar nog goeddeels werelds opvattingen en behoorde dan ook niet tot de bond Gods maar tot de bond tussen Abraham en Abimelech als vertegenwoordiger van het wereldse doen en denken (=> 21e hfdst):

Abimelech was de koning van de filistijnen en de filistijnen zijn afstammelingen van Mizraïem en derhalve van "de wereld Egypte"

Met werelds gedrag behoort ook een gelovige tot de gelederen van het wereldse Egypte.

De opdracht tot besnijdenis kent derhalve de letterlijke besnijdenis van de "wel vrij gekochten maar niet tot de bond behorenden":

wat niet wil zeggen dat letterlijk besnedenen niet ook geestelijk besnedenen en derhalve "tot de bond behorenden" kunnen zijn

- en de besnijdenis naar hogere betekenis. Is de besnedenene:

het maakt niet uit of men letterlijk besneden of als zuigeling of als volwassene gedoopt of middels een andere symboolhandeling "ingewijd" is

- niet besneden in de oorspronkelijke zin van zicht op de werkelijkheid Gods hebben zo kan hij niet tot de Israëlieten = "godstrijders" behoren (=> boven). Want zonder zicht op de situatie op het slagveld kan men geen slag winnen en zonder zicht op de realiteit kan men op het geestelijke slagveld niet overwinnen. Verder zegt het "niet ook tot de bond behoren" niets over het "wel of niet rechtvaardig zijn", als overeenkomstig de thora Isjmaël wel degelijk voor God rechtvaardig was. Want er staat (Gen 17:14):

*en de onbesnedenene mannelijke welke niet besnijdt het vlees van zijn voorhuid - **en zal uitgeroeid worden deze ziel van zijn volkeren. Mijn bond heeft hij gebroken***

- en bij Isjmaëls sterven staat er (Gen 25:17):

*en deze de jaren van leven van Isjmaël ... en hij stierf **en werd verzameld tot zijn volkeren***

De besnijdenis naar hogere betekenis houdt in het zicht hebben op de waarden Gods achter al het met het "vlees" versymboliseerde materiële, terwijl zonder dat zicht of bij vervagen van dat zicht zoals bij het volk Israël vanaf de dood van Mozes de letterlijke besnijdenis in welke vorm dan ook resteert.

d. De naamswijziging van Abram en Sarai

De naamswijziging van Abram in Abraham in het 5e vers en van Sarai in Sara in het 15e vers is ingekapseld in de belofte aan Abraham van een talrijk nazaad, waar die belofte van het 4e t/m het 19e vers loopt:

$$\begin{aligned} &\text{getalwaarde Gen 17:4 t/m Gen 17:19: } \mathbf{63960 = 41 \times 3 \times 520} \\ &= \mathbf{moeder(schap)} (\text{אם}) = 41 \times \mathbf{vader(schap)} (\text{אב}) = 3 \times \mathbf{loon} (\text{שכר}) = 520 \end{aligned}$$

Immers zou "Abrams loon zeer groot zijn" (Gen 15:1) terwijl dan Abram vraagt wat zonder kinderen God hem voor zinnigs zou kunnen geven (Gen 15:2). Want loon kon voor Abram slechts uit nakomelingschap bestaan omdat de belofte van de erfenis van het land Kanaän van het nakomelingschap afhangt. En derhalve heeft de naamswijziging met het nakomelingschap te maken (Gen 17:5):

en zal zijn je naam Abraham want (tot) een vader van een menigte van volkeren heb ik je gesteld

De naamswijziging van Abram in Abraham echter heeft niets met het woord voor "vader" (אב) en met de woorden voor "een menigte van volkeren" (המון גוים) van doen als meestal uitgelegd. Want het woord voor vader komt zowel in de naam "Abram" als in de naam "Abraham" voor en de woorden voor "menigte van volkeren" zijn in de naam "Abraham" niet terug te vinden en tevens blijft de resj (ר) = 'r' in de naam Abraham met die woorduitleg onverklaard. Dus staan de naamswijzigingen op andere wijze in verband met het nakomelingschap.

Abram en Sarai kwamen uit Ur der Chaldeeën en derhalve uit een heidense wereld met al haar slechte en ook decadente leefwijzen, terwijl aldus zij een lange weg van "anders leren leven" af te leggen hadden. Overeenkomstig de geschiedenis van Abimelech en Sara was het huwelijk van Abraham en Sara tot dan niet optimaal (= > 20e hfdst) en de naamswijziging geeft een verdere reden van Sara's kinderloosheid aan. Want zij was niet "onvruchtbaar" als meestal vertaald, maar naar in bijbelse tijden heersende opvattingen was zij zonder kinderen van het volk der levenden buitengesloten (1 Sam 1e hfdst) en derhalve een "ontwortelde":

(Gen 11:30): עקרה - ontworteld, verlamd (עקר = ontwortelen, verlammen)

Het woord akara (עקרה) geeft verder aan dat veel partners niet tot gemeenschap *kunnen komen* oftewel "verlamd zijn" tot het krijgen van kinderen. Gemeenschap "met een slaavin" = gemeenschap "vanuit seks en niet vanuit liefde" is vaak minder moeilijk en zo lukte het Abram met Hagar wel en lukte het hem met een geestelijk ingestelde partner niet om tot gemeenschap te komen. Een van de noodzakelijkheden tot eenwording in liefde is dat man en vrouw leven zoals God hen geschapen heeft. De man zal zich als man en de vrouw zich als vrouw gedragen en derhalve vormen de hebreeuwse woorden voor "man" en voor "vrouw" de sleutel tot het raadsel van de naamswijzigingen van Abram en Sarai. Want bij verwisselen in die woorden van de jod (י) van het woord voor "man" voor de he (ה) van het woord voor "vrouw" wordt "de man een vrouw" en "de vrouw een man":

איש - man אשה - vrouw
אשה - vrouw <=> איש - man

Op gelijke wijze nu verandert de naam "Sarai" in de naam "Sara" wanneer men de jod (י) = 10 in de naam Sarai voor een he (ה) = 5 inwisselt:

שרי - Sarai => שרה - Sara

En middels toevoeging van het aan getalwaarde minder geworden van die naam = (jod = 10 minus he = 5) = 5 in de vorm van de letter ה = 5 aan de naam Abram verandert deze naam in de naam "Abraham":

אברם - Abram => אברהם - Abraham

Het laatste houdt weliswaar niet een direkte omkering van vrouw in man in en geeft toch eveneens weer dat de vastbesloten Sarai "teveel man" en de zachtmoedige Abram "te weinig man" geweest is. Het potentieel in de vorm van het totaal aan waarde bleef hetzelfde:

אברם - Abram	243	אברהם - Abraham	248
שרי - Sarai	510	שרה - Sara	505
	<hr/>		<hr/>
	753		753

- maar de "rolverdeling" werd de juiste. En vanwege die noodzakelijke juiste rolverdeling tot voortbrengen van nageslacht is de naamsverandering van Abram in Abraham verbonden aan het "want je zult een vader van vele volkeren worden":

zie verder het 20e hoofdstuk de rede van Abimelech omtrent deze

Aldus geeft de splitsing van de jod (י) in twee he's (ה) en de herverdeling van dezen over de naam "Sara" en de naam "Abraham" tevens weer dat het "to be or not to be":

היה (haja) zijn, worden

- van de juiste rolverdeling van man en vrouw afhankelijk is. Het "zijn of niet zijn van de mensheid" is aan het man willen zijn van de man en het vrouw willen zijn van de vrouw verbonden, of men dit nu waar wil hebben of niet.

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400